

5.a) Lehet-e az 1) kérdésben említett jóváhagyott szervezetként működő azon vállalkozásokat, amelyek egyrészt kötelesek minden forrásukat a lakásügyre fordítani, másrészt ugyanakkor a lakásügy érdekében gazdasági tevékenységeket is gyakorolhatnak, valamennyi tevékenységükre vagy azok egy részére tekintettel olyan vállalkozásoknak tekinteni, amelyeket az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében vett általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal bíztak meg?

5.b) Hogy az 5a) kérdésre igenlő választ lehessen adni, szükséges-e az érintett vállalkozásoknak külön könyvelést vezetniük, amelyből világosan kiderül, hogy mely kiadások és bevételek kapcsolódnak egyrészt a szociális és másrészt a gazdasági tevékenységeikhez, és szükséges-e, hogy ezt a kötelezettséget nemzeti jogszabály írja elő? Ennek során biztosítani kell-e azt, hogy a tagállam által nyújtott pénzügyi eszközöket kizárólag szociális tevékenységekre és azok folyamatos fenntartására használják fel?

6.a) Amennyiben az 1) kérdésben említett jóváhagyott szervezet valamennyi tevékenységére vagy annak egy részére tekintettel olyan vállalkozásnak tekintendő, amely az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásával van megbízva, igazolhatja-e az ilyen jellegű szolgáltatások nyújtásával történő megbízás azt, hogy a jóváhagyott szervezetnek az EK-Szerződés 56. cikkének értelmében vett tőke szabad mozgása korlátozásával kell szembesülnie?

6.b) Az a tagállam, amely erre az igazolásra támaszkodik, széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik-e az érintett általános gazdasági érdek mértékének és ezen érdek előmozdítása módjának a meghatározása során? Van-e itt jelentősége annak, hogy a Közösség a lakásügy területén nem vagy alig rendelkezik hatáskörrel?

7.a) Az a körülmény, hogy valamely tagállam az EK-Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében vett meghatározott vállalkozásoknak pénzügyi eszközt nyújt, szükségessé teheti-e e vállalkozások tevékenységeinek területi korlátozását annak megakadályozása érdekében, hogy e pénzügyi eszköz jogellenes állami támogatásnak minősüljön, és hogy az ilyen pénzügyi eszközt más tagállamban felhasználó vállalkozások a piaci szabályoknak nem megfelelő feltételek mellett versenyezzenek az ezen utóbbi tagállam vállalkozásaival?

7.b) Előírhatja-e valamely tagállam, a jelen esetben Hollandia, az 1) kérdésben említett azon jóváhagyott szervezetnek, amely egy másik tagállamban mind szociális, mind gazdasági jellegű lakásépítési tevékenységet kíván folytatni, hogy előzetes engedélyt szerezzen be, amennyiben az első tagállamban törvény még nem írja elő e két tevékenység szétválasztását? Az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének betartására tekintettel az előzetes engedély követelménye szükségszerű és arányos eszköz-e ebben az esetben?

2007. december 21-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-568/07. sz. ügy)

(2008/C 64/37)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Zavvos és E. Traversa)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság – mivel nem tette meg a Bíróság C-140/03. sz. ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket – nem teljesítette az EK 43. és EK 48. cikkből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot arra, hogy fizessen a Bizottságnak a C-140/03. sz. ügyben hozott ítélet végrehajtása késedelmének minden napjára 70 956 euró kényszerítő bírságot, a jelen ügyben hozandó ítélet kihirdetésének napjától a C-140/03. sz. ügyben hozott ítélet végrehajtásának napjáig;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot arra, hogy fizessen a Bizottságnak átalányösszeget, amelynek nagysága egy napi összegnek a kötelezettségszegés fennállása alatt eltelt napok számával történő beszorzásával számítható ki, a C-140/03. sz. ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától a jelen ügyben hozandó ítélet kihirdetésének napjáig;
- a Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A C-140/03. sz., Bizottság kontra Görög Köztársaság ügyben 2005. április 21-én hozott, az EK 43. és EK 48. cikk látszerészeti üzlet megnyitásával és működtetésével kapcsolatban történő megsértésére vonatkozó ítéletében az Európai Közösségek Bírósága kimondta:

- „1) A Görög Köztársaság azáltal, hogy elfogadta és hatályban tartotta a látszerészi szakma gyakorlásáról és a látszerészeti termékeket árusító üzletekről szóló 971/79. sz. törvényt, amely nem teszi lehetővé egy természetes személy okleveles látszerész számára, hogy egy látszerészeti üzletnél többet működtessen, nem teljesítette az EK 43. cikkből eredő kötelezettségeit;

2) A Görög Köztársaság azáltal, hogy elfogadta és hatályban tartotta a közgondoskodás nemzeti rendszerének fejlesztéséről és más rendelkezésekről szóló 971/79. sz. és 2946/98. sz. törvényt, amely a jogi személy ahhoz való jogát, hogy látszerészeti üzletet nyisson Görögországban, a következő feltételektől teszi függővé:

- a látszerészeti üzlet létesítésére és működtetésére vonatkozó engedély egy elismert látszerész természetes személy nevére legyen kiállítva, az a személy, aki az üzlet működtetésére vonatkozó engedélyt birtokolja, a társaság tőkéjének, valamint nyereségének és veszteségének legalább 50 %-ából részesedjék, a társaság közkereseti társasági vagy betéti társasági formában működjék, és
- a szóban forgó látszerész legfeljebb egy másik olyan társaságnak legyen tagja, amelynek tulajdonában látszerészeti üzlet van, azzal a feltétellel, hogy az üzlet létesítésére és működtetésére vonatkozó engedély egy másik elismert látszerész nevére legyen kiállítva,

nem teljesítette az EK 43. és az EK 48. cikkekből eredő kötelezettségeit.

3) A Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.”

2. Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 228. cikke előírja, hogy ha a Bíróság megállapítja, hogy egy tagállam nem teljesítette az e szerződésből eredő valamely kötelezettségét, az adott államnak meg kell tennie a Bíróság ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.
3. Az Európai Közösségek Bizottsága 2005. június 9-i levelével felhívta a görög kormányt, hogy tegyen intézkedéseket a Bíróság fent említett ítéletének végrehajtására. Levelében a Bizottság emlékeztetett arra is, hogy a 3204/2003. sz. törvény nem tekinthető a Bíróság ítéletére adott megfelelő válasznak, legalábbis ami a második kifogást illeti, minthogy az törvény látszerészeti üzlet megnyitását és működtetését továbbra is nagyrészt látszerészeknek tartja fenn.
4. A Görög Köztársaság 2005. augusztus 11-i levelében válaszolt, amelyben kifejtette, hogy a 971/1979. sz. törvény számos rendelkezése módosításra került, és 2646/1998. sz. törvény 27. §-ának (4) bekezdését hatályon kívül helyezték. Közelebbről, a 971/1979. sz. törvény 6. §-ának (6) bekezdése a szakma gyakorlására vonatkozó engedéllyel rendelkező természetes személyek számára lehetővé teszi egynél több üzlet működtetését, továbbá gazdasági társaságok számára is abban az esetben, ha az üzletvezetést a szakma gyakorlására vonatkozó engedéllyel rendelkező látszerészre bízta.
5. A 971/1979. sz. törvény 7. §-ának új (1) bekezdése bármely jogi formában működő gazdasági társaságnak lehetőséget ad

látszerészeti üzlet nyitására, feltéve, hogy: 1) személyegyesítő társaságok esetében a társaság tagjainak többsége és az üzletvezetésre jogosult tag vagy ez utóbbiak többsége a szakma gyakorlására vonatkozó engedéllyel rendelkező látszerészek; 2) a korlátozott felelősségű társaság esetében legalább a társasági tagok fele, akik a társaság tőkéjének több mint felével rendelkeznek, a szakma gyakorlására vonatkozó engedéllyel rendelkező látszerészek; 3) a részvénytársaságok esetében a részvénytársaság tőkéjének legalább 51 %-ával olyan látszerészek rendelkeznek, akik az Európai Unió tagországának polgárai, és akik a 971/1979. sz. törvényben, a 231/1998. sz. elnöki rendeletben és a 373/2001. sz. elnöki rendelettel módosított 165/2000. sz. elnöki rendeletben foglalt szakmai követelményeknek megfelelnek;

6. A felperes álláspontja szerint a 971/1979. sz. törvény 7. §-ának új (1) bekezdése nem kielégítő válasz a második kifogásra. E § ugyanis a látszerészeti üzlet tulajdonjogát továbbra is csak elismert látszerészeknek tartja fenn, mint-hogy vagy a társasági tagok többségét kell alkotniuk, vagy a társaság tőkéjének többségével kell rendelkezniük.

7. Ezért a többi tagállambeli gazdasági társaság görögországi letelepedésének szabadsága továbbra is korlátozott, minthogy e társaságok semmilyen esetben nem rendelkezhetnek látszerészeti üzlet kizárólagos tulajdonjogával. Ez a korlátozás nem igazolható a közegészség magas szintű védelmével. Mint azt a Bíróság a C-140/03. sz. ügyben 2005. április 21-én hozott ítéletében kimondta, e cél „úgy a természetes, mint a jogi személyek esetében, a letelepedés szabadságát kevésbé korlátozó intézkedések útján is elérhető, például minden egyes látszerészeti üzletben egy okleveles látszerész munkavállaló vagy társasági tag jelenlétének előírása, a más személyért való polgári jogi felelősség, valamint a kötelező szakmai felelősségbiztosítás útján” (35. pont).

8. Következésképpen a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 971/1979. sz. törvény 7. §-ának új (1) bekezdésével a Görög Köztársaság továbbra sem teljesíti az EK 43. és EK 48. cikkekből eredő kötelezettségeit. Ebből következően a Görög Köztársaság által elfogadott rendelkezések csak részlegesen hajtják végre az 1. pontban hivatkozott ítéletet.

9. Mindezek alapján a Bizottság megállapítja, hogy a Görög Köztársaság még nem tette meg a Bíróság C-140/03. sz., Bizottság kontra Görög Köztársaság ügyben 2005. április 21-én hozott, az EK 43. és EK 48. cikk látszerészeti üzlet megnyitásával és működtetésével kapcsolatban történő megsértésére vonatkozó ítéletének végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést.